

5) książeczek wkładkowych i czekowych Pocztovej Kasy Oszczędności.

2. Przepisów dekretu niniejszego nie stosuje się także do następujących dokumentów, utraconych w czasie od 1 września 1939 r. do dnia 17 grudnia 1945 r.:

- 1) dokumentów na okaziciela;
- 2) listów hipotecznych, listów długów gruntowych i listów długów rentowych.

3. Umorzenie dokumentów, wymienionych w ustępach poprzedzających, regulują przepisy szczególne.

Art. 13. 1. Z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego tracą moc dotychczasowe przepisy w przedmiotach, unormowanych tym dekretem.

2. W szczególności tracą moc:

1) ustawa z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 406) wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami;

2) rozporządzenie cesarskie z dnia 31 sierpnia 1915 r. o umarzaniu dokumentów (Dz. u. p. austr. Nr 257);

3) § 115 normy jurysdykcyjnej z dnia 1 sierpnia 1895 r. (Dz. u. p. austr. Nr 110), utrzymany w mocy art. XXV pkt 2 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

4) §§ 1003—1024 niemieckiej ustawy postępowania cywilnego, utrzymane w mocy art. XXXI § 2 pkt 6 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

5) postanowienia statutów towarzyszów kredytowych i innych osób prawnych, uprawnionych do emitowania dokumentów, o ile dotyczą umorzenia tych dokumentów;

6) §§ 799 i 800 niemieckiego kodeksu cywilnego, utrzymane w mocy art. XXVII § 3 przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań, jako też § 1162 tegoż kodeksu;

7) art. III pkt 8 przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań;

8) art. XXV pkt 4 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

9) art. XIX i LXV przepisów wprowadzających kodeks handlowy.

Art. 14. Sprawy o umorzenie dokumentów, wszczęte przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, toczą się aż do zakończenia według przepisów dotychczasowych. Jednak postępowanie będzie na żądanie wnioskodawcy umorzone i może być ponownie wszczęte na podstawie przepisów niniejszego dekretu.

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 16. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Eduard Olszka - Morawski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm

21

DEKRET

z dnia 3 stycznia 1947 r.

w sprawie zmiany dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu we władzach wymiaru sprawiedliwości osób, mających kwalifikacje do objęcia stanowiska sędziowskiego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W art. 5 dekretu z 22 lutego 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu we władzach wymiaru sprawiedliwości osób, mających kwalifikacje do objęcia stanowiska sędziowskiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65) wprowadza się zmiany następujące:

1) w ust. 1 wyrazy: „1946 r.” zastępuje się wyrazami: „1947 r.”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości może w poszczególnych przypadkach przedłużyć okres powołania nie dłużej niż o jeden rok”;

3) dodaje się ustępy 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Adwokat jako też aplikant adwokacki powołany na podstawie ust. 1 nie wykonuje w okresie powołania swego zawodu, zachowuje jednak nabyte już z tytułu wykonywania zawodu uprawnienie do przydziału lokali w myśl art. 4 ust. 2 lit. g) dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4,

poz. 27) nawet w przypadku wyznaczenia go na stanowisko służbowe w innej miejscowości.

4. Ograniczeń z art. 61 prawa o ustroju adwokatury nie stosuje się do adwokatów i aplikantów adwokackich, powołanych na podstawie ust. 1".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziemi Odzyskanych:

Władysław Gomułka

22

DEKRET

z dnia 3 stycznia 1947 r.

o zmianie dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„O zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski“.

2. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zasiłków i pomocy na podstawie niniejszego dekretu przysługuje:

1) osobom, które w związku ze swoją działalnością urzędową, polityczną lub społeczną doznały stałego lub czasowego uszkodzenia zdrowia w stopniu powodującym ich całkowitą lub częściową niezdolność do pracy zarobkowej na skutek aktów terrorystycznych wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego;

2) pozostałym po osobach, które poniosły śmierć w warunkach wymienionych w pkt 1 oraz pozostałym po tych osobach, które w dniu śmierci korzystały lub miały prawo korzystania z zasiłków na podstawie pkt 1“.

3. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Za pozostałych w rozumieniu pkt 2 art. 1 uważa się:

a) wdowę, chociażby związku małżeńskiego nie zawarto w formie prawem przepisanej, jeżeli pozostawała w trwałej wspólnocie małżeńskiej z poległym lub zmarłym;

b) dzieci urodzone z małżeństwa, uprawnione, przysposobione oraz dzieci poza-mażeńskie i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia;

c) inne osoby niezdolne do pracy zarobkowej, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu osoby poległej lub zmarłej“.

4. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Osobom wymienionym w pkt 1 art. 1 przysługuje prawo do zasiłków w wysokości, którą ustali komisja kwalifikacyjna, biorąc pod uwagę stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej i zarobek poszkodowanych przed doznaniem uszkodzenia zdrowia.“

Osobom wymienionym w art. 2 lit. a) służy prawo do zasiłków w wysokości 60% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osobom wymienionym w art. 2 lit. b) i c) służy prawo do zasiłków w wysokości 40% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Łączna kwota zasiłków przypadających osobom pozostałym (art. 2) nie może przekraczać podwójnego wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osoby wymienione w art. 2 lit. a) i b) oraz wdowcy odpowiadający warunkom wymienionym pod lit. c) tegoż artykułu mają pierwszeństwo przed rodzicami, rodzice zaś przed innymi uprawnionymi osobami.

W przypadkach, gdy uprawnionym z mocy niniejszego dekretu służy także z jakiegokolwiek innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Pań-